

Antoni Mikołajczyk

Video (1980)

W sytuacji video za najistotniejsze dokonania uważam te realizacje, które tkwią w samej idei tego środka przekazu. Realizacje, w których zamierzonych koncepcji artystycznych nie można uzyskać przy pomocy innego medium, jak film, fotografia, itp.

Tego rodzaju zapisy i instalacje video stwarzają możliwości tworzenia nowej sytuacji artystycznej. Traktowanie natomiast video jako procesu notowania działalności artystycznej tego rodzaju jak happening, performance, akcja artystyczna, sztuka ziemi, body art i innych, spełnia w samej istocie rolę dokumentacyjną, oddającą niejednokrotnie tylko w części charakter poszczególnego zdarzenia artystycznego.

Dosyć istotne znaczenie posiada dla mnie rozróżnienie jeżeli chodzi o zastosowanie kamery video jako metody zapisu magnetowidowego, a wykorzystania tej kamery jako instalacji (transmisji) video.

Odtwarzanie zapisu magnetowidowego posiada dla mnie charakter bardziej kameralny, związany ze specyfiką przekazu obrazu monitora telewizyjnego, z pewnym naturalnym ograniczeniem pojemności percepcji uczestnika pokazu. W przypadku zastosowania kamery video jako instalacji czy transmisji akcji artystycznej (pomijam tu formę czysto dokumentacyjną) dochodzi w większości wypadków czynnik współdziałania uczestników w realizacji zamierzenia twórczego. Jest to dla mnie forma bardziej aktywnego odbioru.

W moich realizacjach video, podobnie jak w fotografii czy akcjach artystycznych, dążę do podważenia jednoznaczności rzeczywistości, zwrócenia uwagi na jej wieloznaczny charakter, do stworzenia nowej rzeczywistości, powstałej w naszej świadomości.

W instalacjach video z 1976 roku *Obraz pozorny, Rzeczywistość – obraz rzeczywistości, Rzeczywistość pozorna* (Galeria Dom Środowisk Twórczych w Łodzi) skierowałem kamery video na konkretną rzeczywistość i na zapisy fotograficzne tej rzeczywistości, uzyskując na ekranach monitorów wrażenie identyczności obrazu. Przez wprowadzenie elementów ruchu w obraz, jego markowania, łączenia efektów dźwiękowych z nieruchomym obrazem na monitorach, miksowanie obrazu i dźwięku uzyskiwałem możliwość zakłócenia transmitowanej rzeczywistości.

Interesują mnie także relacje zachodzące między ruchem a czasem, ich wzajemne współzależności, notowane w formie zapisu video. Dotyczy to takich realizacji jak zapis *Rejestracja* (1975), instalacja *Obiekt w ruchu* (1976), zapis *Ruch i przestrzeń* (1979).

Innym badanym przeze mnie problemem są próby wprowadzenia do świadomości rzeczywistości realnie nieistniejącej. Przy pomocy kamery video czy kamery fotograficznej, w

realnie istniejącą rzeczywistość wprowadzam nowe wartości – zapisy geometryczno-przestrzenne, elementy ruchu, dzięki którym następuje zachwianie realności tej rzeczywistości, Będą to realizacje: instalacja *Zapis świetlny* (1976), zapisy *Opis przestrzeni* (1979), *Punkt świetlny* (1980).